

DEPARTAMENTUL DE STUDII PARLAMENTARE ȘI POLITICI UE
DIRECȚIA STUDII ȘI DOCUMENTARE LEGISLATIVĂ

**ASPECTE PRIVIND
REGLEMENTAREA
CONTRACTELOR DE MUNCĂ
ÎN SPORT ÎN UNELE STATE
MEMBRE ALE UNIUNII
EUROPENE ȘI ÎN ROMÂNIA**

studiu documentar

martie 2022

Materialele elaborate în cadrul Direcției studii și documentare legislativă au caracter documentar și nu reprezintă punctul de vedere al Camerei Deputaților.

Documentele legislative oficiale au fost consultate în limba de origine, iar traducerea informațiilor relevante selectate nu reprezintă o traducere oficială, fiind furnizată ca un mijloc de înțelegere a unui document original, scris în altă limbă.

Baza de date cuprinzând totalitatea studiilor elaborate de Direcția studii și documentare legislativă poate fi accesată prin intermediul paginii de Intranet a Camerei Deputaților la adresa: <http://www.cdep.ro/infoparl/dip.studii?par1=2021>

Documentare și sinteză: Andra Andronic
Consilier parlamentar - Direcția studii și documentare legislativă
Palatul Parlamentului, str. Izvor nr.2-4, sect.5, București
Tel: 021.316.03.65; 021.414.13.50/ 51, Interior 1350/1349, camera 5070
E-mail: doc@cdep.ro

CUPRINS

CONSIDERAȚII INTRODUCATIVE.....	4
ROMÂNIA.....	4
FRANȚA	6
GERMANIA	7
ITALIA	8
LETONIA	9
POLONIA.....	11
SPANIA	12
SUEDIA	13

Considerații introductive

Potrivit [Eurostat](#), în anul 2020, în statele membre ale UE numărul lucrătorilor angajați în domeniul sportului era de aproximativ 1,3 milioane, reprezentând 0,7 din totalul angajărilor. Statele membre cu cea mai mare pondere a angajărilor în domeniul sportului sunt Suedia (1,6%), Finlanda (1,4%), Spania și Țările de Jos (ambele cu 1,0%). Între 2015 și 2020, ocuparea forței de muncă în sport a crescut în medie cu 1,6% în fiecare an, fiind materializată în 100.000 de angajări în sport, mai mult de jumătate dintre acestea fiind înregistrate în Italia, Spania, Grecia și Germania. În toată această perioadă, numărul angajărilor în sport a crescut în 21 din cele 27 de state membre ale UE.

Tipul contractelor de muncă practicate în domeniul sportului diferă în rândul statelor membre UE, distingându-se state unde sportivii își desfășoară activitatea profesională în baza contractelor individuale de muncă bazate pe Codul Muncii sau în baza contractelor civile/ convențiilor de prestări servicii bazate pe prevederile Codului Civil. De asemenea, există state unde au fost adoptate acte normative speciale care reglementează relațiile de muncă în sport. Sportivii își mai pot înființa societăți cu răspundere limitată/ micro-întreprinderi sau își pot autofinanța antrenamentele și participarea în cadrul competițiilor sportive.

România

În România, participanții la activități sportive pot încheia cu structurile sportive un contract individual de muncă sau un contract de activitate sportivă, după caz. Acesta din urmă reprezintă convenția încheiată pentru o durată determinată între structurile sportive și participanții la activități sportive (sportivi, antrenori, medici, asistenți medicali, maseuri, kinetoterapeuți, cercetători), care are ca obiect desfășurarea unei activități cu caracter sportiv¹.

Modelul-cadru al contractului de activitate sportivă, prevăzut în anexa la [Ordinul](#) ministrului tineretului și sportului și al ministrului muncii și justiției sociale nr. 631/890/2017, cuprinde părțile contractante, obiectul contractului, durata acestuia, drepturile și obligațiile generale ale părților, contraprestația activității sportive, cazurile de forță majoră, cele de încetare a contractului, alte clauze, soluționarea litigiilor și dispozițiile finale.

Veniturile realizate în baza contractelor de activitate sportivă încheiate potrivit [Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000](#), cu modificările și completările ulterioare,

¹ Regimul fiscal privind impozitarea veniturilor obținute din derularea contractelor de activitate sportivă, CECCAR Business Review, No 3/2021, pp. 24-30: <http://dx.doi.org/10.37945/cbr.2021.03.03>

se încadrează în categoria veniturilor din activități independente prevăzute la art. 68¹, din [Codul fiscal](#).

Persoanele fizice care realizează venituri din activități independente derulate în baza contractelor de activitate sportivă datorează impozit pe venit. Acesta se calculează prin aplicarea cotei de 10% la venitul brut, se reține la sursă de către plătitorul de venituri la momentul plății lui și reprezintă impozit final. Impozitul pe venit se declară de către plătitorul de venituri în [formularul 112](#) „Declarație privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate” și se achită la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reținut.

Contribuabilii nu au obligația conducerii evidenței contabile proprii și completării Registrului de evidență contabilă. Plătitorii veniturilor, persoane juridice sau alte entități, vor conduce evidența contabilă.

În conformitate cu art.68¹ alin. (5) din Codul fiscal, plătitorii veniturilor nu au obligația calculării, reținerii la sursă și plății impozitului din veniturile plătite dacă efectuează plăți către asocierile fără personalitate juridică, precum și către entități cu personalitate juridică, care organizează și conduc contabilitate proprie, potrivit legii, pentru care plata impozitului pe venit se face de către fiecare asociat, pentru venitul său propriu.

Venitul brut din contractul de activitate sportivă intră în calculul plafonului anual de 12 salarii minime brute pe țară (27.600 lei), în funcție de care se stabilește dacă beneficiarul acestuia achită sau nu contribuții sociale².

Beneficiarul veniturilor obținute din activități independente realizate în baza contractelor de activitate sportivă datorează contribuția la asigurările sociale dacă estimează pentru anul curent venituri cel puțin egale cu plafonul anual de 12 salarii minime brute pe țară în vigoare la termenul de depunere a declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, calculate prin cumularea acestora cu eventualele venituri realizate din activități independente sau din drepturi de proprietate intelectuală conform art. 148 alin. (1) și (2) din Codul fiscal.

Baza de calcul reprezintă venitul ales de contribuabil, care nu poate fi mai mic decât plafonul de 27.600 lei, la acesta aplicându-se cota de 25%. Astfel, CAS minimă pentru anul 2021 este de 6.900 lei ((2.300 lei/lună x 12 luni) x 25%).

În situația în care plafonul nu este depășit, contribuabilii au posibilitatea să se asigure opțional în sistemul public de asigurări sociale, în aceleași condiții ca persoanele fizice care estimează că realizează venituri anuale peste nivelul plafonului, prin depunerea declarației unice estimative în termenul prevăzut de Codul fiscal.

² În 2022, plafonul anual de 12 salarii minime brute pe țară este de 30.600 lei, salariul minim brut lunar fiind stabilit de la 1 ianuarie 2022 la 2550 lei.

Nu datorează contribuția de asigurări sociale:

- persoanele fizice asigurate în sisteme proprii de asigurări sociale, care nu au obligația asigurării în sistemul public de pensii potrivit legii;
- persoanele care au calitatea de pensionari.

Beneficiarul veniturilor obținute din activități independente realizate în baza contractelor de activitate sportivă datorează contribuția la asigurările sociale de sănătate dacă estimează pentru anul curent venituri cel puțin egale cu plafonul anual de 12 salarii minime brute pe țară în vigoare în anul realizării acestora. Astfel, CASS minimă pentru anul 2021 este de 2.760 lei ((2.300 lei/lună x 12 luni) x 10%).

La stabilirea plafonului de 27.600 lei, pe lângă veniturile din contracte de activitate sportivă sunt incluse cumulat și veniturile din:

- activități independente – venitul net sau norma de venit, după caz;
- drepturi de proprietate intelectuală – venitul net;
- asocierea cu o persoană juridică – venitul net distribuit;
- cedarea folosinței bunurilor – venitul net sau norma de venit, după caz;
- activități agricole, silvicultură și piscicultură – venitul net sau norma de venit, după caz;
- investiții – venitul și/sau câștigul;
- alte surse – venitul brut și/sau venitul impozabil.

În situația în care plafonul nu este depășit, contribuabilii au posibilitatea să se asigure opțional în sistemul public de sănătate, prin depunerea declarației unice estimative.

Franța

În Franța³, contractele de muncă ale sportivilor profesioniști sunt încheiate cu respectarea prevederilor Codului Muncii precum și contractelor colective de muncă. [Legea nr.2015-1541](#) privind protejarea sportivilor de nivel înalt și a profesioniștilor din domeniu precum și asigurării situației lor juridice și sociale a adus modificări Codului sportiv. Conform articolului [L222-2-3](#) și [L222-2-4](#), sportivii profesioniști, antrenorii, arbitrii și judecători sportivi beneficiază de contracte individuale de muncă încheiate pe durată determinată cu federațiile sportive pentru cel puțin 12 luni (durata unui sezon sportiv) și cel mult 5 ani de zile. Există și situații excepționale când contractul de muncă poate avea o durată mai mică de 12 luni (de exemplu atunci când sportivul este înlocuit în timpul sezonului sportiv). Durata maximă a contractului presupune reînnoirea

³ <https://thelawreviews.co.uk/title/the-sports-law-review/france>

contractului sau încheierea unui nou contract cu același angajator. Contractul de muncă încheiat pe durată determinată trebuie să respecte toate prevederile stabilite în cadrul articolului [L222-2-5](#) și nu poate fi denunțat unilateral conform prevederilor articolului [L222-2-7](#).

Rezidenților francezi li se aplică impozitul pe venit personal, care presupune aplicarea unei cote de impozitare progresivă; în prezent, [cota impozitului pe venit](#) variază de la 0 la 45%, în funcție de venitul anual declarat. Nu există excepții de la plata contribuțiilor pentru asigurările sociale și de sănătate în cazul sportivilor. Conform [Urssaf](#), sumele plătite de către o asociație sportivă unei persoane care practică o disciplină sportivă în echipă sau individual sunt supuse plății cotizațiilor și contribuțiilor aferente asigurărilor sociale, indiferent de statutul sportivului. Plata asigurărilor sociale, asigurării de șomaj și altor contribuții (precum AGS, CSG și CRDS) se aplică tuturor salariilor, beneficiilor în natură, primelor de egalitate sau transfer, comisioanelor de publicitate. Plata contribuțiilor sociale în acest sector de activitate este reglementată printr-un [Ordin ministerial](#) datând din anul 1994, având drept reper valoarea salariului minim pe economie (SMIC). Pentru mai multe informații cu privire la valoarea SMIC la 1 ianuarie 2022, accesați următorului [link](#). De asemenea, pentru informații cu privire la valoarea contribuțiilor angajaților poate fi consultat următorul [link](#).

Conform articolului [L222-2-10-1](#) al Legii nr.2017-261, cluburile sportive și jucătorii/ antrenorii pot încheia acorduri separate privind drepturile de exploatare a imaginii, numelui sau vocii lor; remunerația primită în urma unui astfel de contract nereprezentând salariu și nefăcând obiectul plății contribuțiilor de asigurării sociale.

Germania

În Germania⁴, contractele de muncă din domeniul sportului sunt redactate în conformitate cu prevederile din domeniului muncii, reglementate prin intermediul mai multor acte normative. Astfel, în acord cu secțiunea 611 a [Codului Civil \(BGB\)](#), un sportiv beneficiază de dreptul de a juca și a se antrena potrivit termenilor stipulați în cadrul contractului său de angajare. Totodată, în conformitate cu secțiunea 616 a Codului Civil, un atlet poate solicita plata remunerației dacă suferă accidente și nu mai poate juca. Conform prevederilor [Legii federale privind acordarea concediilor](#), un sportiv angajat beneficiază de cel puțin 24 de zile de concediu de odihnă plătit, acordate anual; potrivit unui [model de contract](#) întocmit de Federația Germană de Fotbal (DFB), acordarea concediului de odihnă se va realiza în cazul sportivilor doar în perioada în care nu sunt organizate meciuri, sportivul având nevoie de obținerea prealabilă a aprobării clubului.

⁴ <https://thelawreviews.co.uk/title/the-sports-law-review/germany>

Potrivit secțiunii 14 și a următoarelor secțiuni a [Legii privind contractele de angajare cu normă redusă și contractele de muncă cu durată determinată \(TzBfG\)](#), contractele încheiate pe perioadă determinată trebuie justificate de existența unei motivații obiective, altfel sunt acceptate pentru o perioadă de maxim 2 ani de zile. În plus, un astfel de contract nu poate fi reînnoit de mai mult de 3 ori. Contractele sportivilor și antrenorilor pot fi încheiate pe termen determinat datorită naturii specifice a activității sportive, incluzând aici nevoia cluburilor de restructurare a echipelor după încheierea fiecărui sezon sportiv. Potrivit secțiunii 15 a legii, un contract pe perioada determinată este valabil maxim 5 ani, această prevedere aplicându-se și în cazul contractelor determinate a căror valabilitate poate fi extinsă unilateral.

Potrivit secțiunii 626 a Codului Civil, o parte a contractului de angajare (fie el încheiat pe durată nedeterminată sau determinată) poate solicita întreruperea contractului unilateral (fără a notificare prealabilă a celeilalte părți) în baza unei motivații bine întemeiate.

Potrivit reglementarilor în vigoare, angajatorul este obligat să rețină la sursă și să plătească impozitul și contribuțiile de asigurări sociale pentru angajații săi.

Italia

În Italia⁵, angajarea sportivilor de către cluburile sportive este reglementată prin intermediul [Legii nr.91/1981](#) privind regulile și relațiile dintre cluburile sportive și sportivii profesioniști. Conform prevederilor articolului 2 și [articolului 2094](#) din Codul Civil care reglementează prestarea de muncă salariată, sportivii profesioniști sunt definiți ca acei atleți, antrenori și manageri sportivi care desfășoară în mod continuu activități sportive remunerate în cadrul disciplinelor sportive care sunt reglementate de Confederația Federațiilor Naționale de Sport și a Disciplinelor Sportive Asociate (CONI) și federațiile sportive naționale (FSN). Astfel, CONI reprezintă autoritatea care emite liniile directe cu privire la practicarea activităților sportive de către amatori și profesioniști. Articolul 2 stabilește clar două condiții minime în vederea calificării ca și sportiv profesionist și anume obținerea unei autorizații în acest sens din partea unei federații sportive precum și prestarea de activități remunerate în domeniul sportului.

Articolul 3 aduce lămuriri suplimentare cu privire la delimitarea sportivilor amatori de cei profesioniști, ultimii fiind parte a contractelor de muncă încheiate cu unul dintre cluburile sportive, membre a federațiilor sportive din Italia. În cadrul acestui articol se specifică în ce situații sportivii pot desfășura activități în afara unui contract individual de muncă și anume atunci când: performanța sportivă este legată de un singur eveniment sportiv; sportivul nu este obligat contractual cu privire la frecvența

⁵ <https://thelawreviews.co.uk/title/the-sports-law-review/italy>

antrenamentului; performanța sportivă nu depășește opt ore pe săptămână, cinci zile pe lună sau 30 de zile în fiecare an.

În conformitate cu prevederile articolului 4 al Legii nr.91/1981, contractele de muncă destinate atleților sunt întocmite în scris conform formularului tip prevăzut în contractul colectiv de muncă și depuse spre verificare federației de care clubul sportiv aparține. Orice abatere de la regulă va atrage după sine anularea contractului. Conform articolului 5 contractele pot fi încheiate pentru maxim 5 ani de zile. Minorii care activează în calitate de jucători profesioniști în cadrul Federației Italiene de Fotbal pot încheia contracte de muncă pe o durată de maximum 3 ani. În contractul de muncă trebuie inclusă o clauză de arbitraj cu privire la soluționarea litigiilor legate de contractele de muncă. În plus, contractele de muncă nu vor include prevederi care ar putea limita în vreun mod libertatea de muncă și de mișcare a sportivilor profesioniști. Pe parcursul celor 5 ani contractuali, cluburile și sportivii pot prelungi valabilitatea contractelor și totodată cluburile pot proceda la efectuarea transferurilor de sportivi, însă doar cu acordul acestora.

Orice jucător profesionist beneficiază de asigurare obligatorie pentru invaliditate, pensie, pensie de urmaș și sănătate conform [Legii nr.366/1973](#), ale cărei prevederi s-au referit inițial doar la sportivii și antrenorii din fotbal, ulterior fiind aplicabile tuturor sportivilor profesioniști. Contribuțiile la asigurările sociale se calculează în funcție de salariul anual brut al sportivului și se plătesc în proporții diferite de către clubul angajator (2/3) și sportivul angajat (1/3). Contribuțiile sunt achitate integral de către club, urmând ca acesta să rețină suma corespunzătoare contribuției sportivului din salariu. Plata contribuțiilor sociale se efectuează în cazul sportivilor către [ENPALS](#) (Fondo Pensioni Lavoratori dello Spettacolo e Fondo Pensioni Sportivi Professionisti). Cotele de contribuție ale sportivilor profesioniști valabile de la 1 ianuarie 2007 pot fi consultate [aici](#).

Remunerația plătită de către un club unui sportiv profesionist pentru performanța sa este considerată venit din muncă și este impozitată în consecință în conformitate cu prevederile [articolului 49](#) din Codul Fiscal Italian (TUIR).

Letonia

În Letonia, angajarea sportivilor nu este prevăzută în Codul Muncii, fiind reglementată succint în Legea Sportului⁶. Actul normativ conține două articole cu privire la angajarea sportivilor și anume: articolul 19, în cadrul căruia sportivul profesionist este definit ca acea persoană fizică care, în baza unui contract de angajare și a unei remunerații stabilite, se pregătește în vederea participării în cadrul competițiilor sportive și articolul 20, care prevede anumite drepturi și responsabilități

⁶ <https://ecsdev.org/ojs/index.php/ejsd/article/view/1280/1262>

ale sportivilor, respectiv obligația respectării regulilor federațiilor internaționale de sport și pe cele ale federațiilor sportive recunoscute în Letonia, a principiilor eticii sportului și fair-play-ului, regulilor anti-dopaj, precum și altor legi și reglementări.

În prezent, majoritatea sportivilor sunt angajați prin intermediul contractelor de prestări servicii, contracte privind drepturile de autor sau de cooperare sau în baza contractelor de liber profesionist, ceea ce atrage după sine imposibilitatea achitării asigurărilor sociale, specifică doar contractelor individuale de angajare. Totodată, sportivii nu beneficiază de prevederea stabilită în cadrul articolului 149 din [Codul Muncii](#) privind acordarea a 4 săptămâni de concediu de odihnă plătit și nici de acordarea compensării concediului de odihnă neefectuat la terminarea contractului de muncă. Aceste dezavantaje au ca punct de plecare specificitatea contractelor sportivilor, încheiate pe o perioadă limitată de timp. De asemenea, sportivii care nu dețin contracte de muncă, ci forme alternative de angajare, nu beneficiază nici de acordarea celor 10 zile libere la nașterea copilului, prevedere stipulată în cadrul Codului Muncii.

Trebuie menționat că mai exista și cazul atleților, care nu dețin niciun contract cu vreun club angajator, în general aceștia finanțându-și singuri pregătirea sportivă și participarea în cadrul competițiilor (ex: tenis, arte marțiale, călărie).

Conform sistemului de impozitare, angajatorul reține și plătește către bugetul de stat contribuția obligatorie către asigurările sociale și impozitul pe venitul personal.

În anul 2021, contribuția către asigurările sociale în cazul sportivilor asigurați presupune reținerea a 34,09% din venituri (23,59% din partea angajatorului și restul de 10,5% din partea angajatului). Potrivit [Legii privind asigurările sociale de stat](#), fac obiectul asigurărilor obligatorii veniturile unui sportiv profesionist de până în 860 euro. Sumele care depășesc acest prag nu vor mai fi luate în calcul. Totodată, conform secțiunii 14 a Legii asigurărilor sociale de stat (para. 20 și 21), dacă remunerația sportivului este mai mică decât suma de 860 euro, atunci diferența va fi suportată de către angajator.

Începând cu 1 ianuarie 2021, sportivilor le este aplicabil un impozit special pe veniturile personale de 20%, fiind de altfel singura categorie de angajați care beneficiază de acest tip de impozit. Taxa se aplică și sportivilor care nu sunt rezidenți în Letonia. În cazul în care sportivul nu-și declară principalele surse de venit în cadrul registrului electronic de venituri personale, nu va beneficia de aplicarea taxei de 20%. Introducerea acestei prevederi vine în sprijinul încheierii de contracte de angajare în rândul sportivilor și mai puțin a celor care prestează servicii în baza contractelor de drept de autor sau a celor specifice persoanelor juridice. Dacă până în 2021, impozitul aplicabil veniturilor micro-întreprinderilor era stabilit la 15%, din 2021 acesta se ridică la 25%, iar în cazul veniturilor care depășesc suma anuală de 25.000 la 40%.

Pe de altă parte, sportivii care încheie contracte individuale de angajare cu cluburile sportive vor beneficia de contribuții plătite către asigurările sociale și implicit de dreptul la pensie, precum și de concediu anual de odihnă.

Polonia

Întrucât în Polonia⁷ se respectă principiul autonomiei sportului, prevederile privind relațiile contractuale dintre sportivi și cluburile sportive sunt minime, angajarea sportivului de către clubul sportiv neavând caracter obligatoriu. În practică, majoritatea sportivilor din Polonia, cel puțin cei care activează în discipline sportive catalogate ca fiind mai profitabile, sunt contractori independenți, care preferă să încheie contracte civile de prestări servicii cu cluburile sportive în locul contractelor individuale de angajare. [Legea sportului](#) datând din 2010 prevede asigurarea obligatorie de accidente în cazul sportivilor care participă la competiții organizate de asociațiile sportive poloneze, precum și a sportivilor care sunt membri în loturile naționale.

În anul 2016, Curtea Supremă de Justiție a hotărât în cazul unei jucător de fotbal aflat în contract cu unul dintre cluburile de fotbal din Polonia, care beneficia de o remunerație fixă (și nu stabilită în funcție de performanța sportivă), având obligativitatea respectării instrucțiunilor clubului cu privire la ora, locația și activitățile performate, că acesta reprezintă un furnizor de servicii care acționează în baza unui contract de prestări servicii și nu în calitate de om de afaceri sau unic asociat într-o firmă. În consecință, revine în responsabilitatea angajatorului, respectiv clubului sportiv, efectuarea calculelor privind plata contribuțiilor sociale și a plății acestora.

Veniturile provenite din sport, inclusiv premierile și bonusurile, costurile generate cu cazarea și asigurarea meselor în timpul competițiilor și cantonamentelor, granturile sunt supuse regimului normal de impozitare în Polonia; aplicarea impozitului personal poate varia în funcție de tipul contractului declarant. În baza deciziei Curții Administrative Supreme din 13 iulie 2017, s-a stabilit că sportivii pot acționa în calitate de angajați, de persoane care exercită o profesie independentă sau persoane care desfășoară o activitate comercială.

Conform informațiilor furnizate în cadrul [studiului](#) privind impozitarea veniturilor sportivilor din Polonia (realizat în 2021), sportivii care au încheiat un contract de muncă sau un contract civil cu un club sportiv beneficiază de pensie obligatorie pentru limita de vârstă, pensie de invaliditate, asigurare de sănătate și în caz de accident. Sportivii care sunt parte a unui contract de muncă beneficiază și de plata asigurărilor obligatorii de boală, pe când cei care își desfășoară activitatea în baza unui contract civil pot plăti în mod voluntar acest tip de asigurare.

⁷ <https://thelawreviews.co.uk/title/the-sports-law-review/poland>

Mai mult, un sportiv, poate beneficia de o perioadă de grație la plata contribuției la asigurările sociale în primele 6 luni de activitate, fiind obligat doar la plata asigurărilor de sănătate. În plus, pentru următoarele 24 de luni, sportivul poate beneficia de plata redusă a contribuțiilor de asigurări sociale, constituind 30% din venitul minim stabilit la 780 PLN (zlot polonez⁸) în 2020, putând totodată opta pentru neachitarea contribuțiilor către asigurările de sănătate.

Ținându-se cont că în Polonia este implementat un sistem de impozitare progresivă, sportivii pot opta pentru aplicarea unui impozit unic pe veniturile personale stabilit la 19%, dacă înregistrează venituri anuale până în 85.528 PLN (informații valabile în 2021). Sportivii mai pot opta pentru deducerea cheltuielilor.

Spania

În Spania⁹, raportul de muncă al unui sportiv profesionist reprezintă un raport special de muncă, fiind reglementat prin intermediul [Decretului Regal nr.1006/85](#). În subsidiar, există mai multe contracte colective care completează prevederile acestui decret pentru sporturile de echipă (de exemplu fotbal și baschet). Principalele reguli aplicabile raporturilor de muncă ale sportivilor profesioniști, stabilite prin Decret, sunt următoarele:

- contractele sunt de natură temporară;
- sportivul poate solicita întreruperea contractului de muncă prin aplicarea unei clauze de reziliere;
- orice dispută apărută între sportivii profesioniști și angajatorii lor face obiectul instanțelor de muncă.

Contribuțiile pentru asigurările sociale sunt plătite de către clubul angajator. Sportivii minori cu vârsta sub 16 ani nu pot fi parte a unui contract de muncă, iar cei care au între 16 și 18 ani sunt obligați să obțină acordul parental în vederea încheierii unei contract de muncă. Sportivii nu beneficiază de un regim special de impozitare în Spania.

⁸ 1 PLN = 1,05 RON

⁹ <https://thelawreviews.co.uk/title/the-sports-law-review/spain>

Suedia

În Suedia¹⁰, relațiile de muncă ale sportivilor sunt reglementate conform [Legii privind protecția muncii](#). Sportivii profesioniști care evoluează în echipe, precum fotbaliștii sau hocheiștii beneficiază de statutul de angajați. Sportivii care evoluează individual (precum cei care practică tenisul, golful, atletismul) își desfășoară activitatea în calitate de persoane juridice, deținând societăți cu răspundere limitată. Potrivit Legii privind protecția muncii, contractele se încheie pe o perioadă nedeterminată, deși sunt acceptate și contractele pe durată determinată pentru maxim doi ani de zile. Contractele pe durată determinată care depășesc doi ani sunt acceptate în baza prevederilor din contractele colective. Potrivit contractului colectiv din fotbal, se pot încheia contracte determinate pe o perioadă de până la 5 ani. Cei mai mulți sportivi dețin contracte de muncă în cadrul cărora nu este specificată vreo prevedere privind încetarea prematură a contractului. Potrivit legii, încetarea contractului poate avea loc în cazul în care una dintre părți își încalcă grav obligațiile contractuale (ex: în caz de dopaj al sportivului sau neplată a drepturilor salariale de către angajator). Remunerația, precum și alte beneficii care decurg din angajare fac obiectul negocierilor individuale dintre club și sportivi. Sportivilor li se aplică regimul normal de impozitare stabilit în Suedia conform [Legii privind impozitul pe venit](#).

¹⁰ <https://thelawreviews.co.uk/title/the-sports-law-review/sweden>